

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și opta după Rusalii

Astăzi, 12 decembrie: Sf. Ier. Spiridon, Episcopul Trimitundeii

**Evangelia Duminicii
a douăzeci și opta după Rusalii
Pilda celor poftiți la cină**

(Ev. Luca 16, 19-31)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți; și a trimis la ceasul cinei pe slujitorul său ca să spună celor chemați: Veniți, că, iată, toate sunt gata! Și au început toți, câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Am cumpărat un ogor și trebuie să ies ca să-l văd; te rog, iartă-mă. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog, iartă-mă. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni. Și, întorcându-se, slujitorul a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci și pe neputincioși, și pe orbi și pe șchiopi adu-i aici. Și slujitorul a zis: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit, și tot mai este loc. Și a zis stăpânul către slujitor: Ieși la drumuri și la garduri și silește-i să intre, ca să mi se umple casa, căci zic vouă: Niciunul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.

Soborului cel dintâi te-ai arătat apărător și de minuni făcător, purtătorule de Dumnezeu Spiridoane, părintele nostru. Pentru aceasta, cu femeia cea moartă în groapă tu ai vorbit și șarpele în aur l-ai prefăcut. Și când ai cântat sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind, preasfințite. Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Apărătorului credinței dreptmăritorilor, Cuviosului Părintelui nostru Spiridon, să-i aducem din inimă mărturisiri mulțumitoare, toți care prin ale lui înțelepte învățături ne-am luminat cu credința și să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridon, mare făcător de minuni!

**Din Acatistul Sfântului Ierarh Spiridon,
Episcopul Trimitundeii**

O pildă despre sinceritatea noastră

Aflată la distanță de circa două săptămâni de sărbătoarea Nașterii Domnului, Duminca Sfinților Strămoși precede duminica ce va fi dedicată Sfinților Părinți. Această orânduială bisericească, dacă o privim în conexiune cu faptul că în perioada Postului Crăciunului sunt serbați mulți dintre prorocii Vechiului Testament, ne dăm seama că face parte din pregătirea noastră pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu la sărbătoarea Nașterii Domnului.

Duminica aceasta ne cheamă să cercetăm cu mintea o pildă pe care Mântuitorul Iisus Hristos o rostește în casa unui fruntaș al fariseilor. Acesta Îl invitase pe Mântuitorul probabil și pentru a-și pune în evidență calitatea de gazdă în fața celorlalți, cât și pentru a-L ispiti pe Domnul. În această atmosferă oarecum ostilă, Mântuitorul răspunde provocărilor adresate de unii din cei prezenți printr-o pildă despre un om care, punând de un mare ospăț, i-a chemat pe toți cei pe care i-a dorit să-i aibă la masă, dar aceștia, rând pe rând, au găsit scuze și explicații pentru a refuza invitația.

E ușor de recunoscut în această pildă pe Dumnezeu în postura celui care invită la cină, la comuniune cu El. Nu ne obligă și nu e nici măcar imperativ în adresare, arătând prin aceasta faptul că rolul esențial în actul de mântuire îl constituie felul cum ne folosim libertatea și de aceea, iată, nu se răzbură pe cei care L-au refuzat, ci doar se mânie, se tulbură, ca orice om căruia Îi este trădată iubirea. Spune mai departe Mântuitorul în pildă că refuzul celor invitați n-a închis poarta casei sale, ci dimpotrivă, parcă a deschis-o mai larg. El își trimite mesagerul zicând: „Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici” (Luca, 14:21).

Cu alte cuvinte, după ce a pregătit acest ospăț refuzat de primii invitați, cheamă pe acei care nu par a fi demni de o asemenea pregătire. Dar pilda ne sugerează faptul că Dumnezeu acordă de fapt o atenție deosebită suferinței umane și o îngăduie în chip pedagogic, căci trecând prin suferință putem înțelege cât de important este Dumnezeu în viața noastră. Altfel, doar ne năclăim în tot felul de explicații și justificări, ca acei dintâi invitați. Când suportăm însă cu demnitate creștină cele pe care le trăim, ne facem demni și de cina Domnului. Pilda continuă însă, căci, chiar și cu cei suferinzi și neputincioși, casa stăpânului iată că nu se umple, zi-

ce Mântuitorul, așa că omul își trimite iar sluga: „Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre” (Luca 14:23). Acești oameni de „la drumuri și la garduri”, nu stau pasivi „acasă”. Ei sunt aceia care ies din confortul lor. Toată viața alergăm după un confort personal, ceva care să ne creeze cât de cât o siguranță. Cei care-și ies din confortul lor sunt însă oameni jertfelnici, căci asta e jertfa: să faci ceea ce nu-ți place, când nu-ți place, cum nu-ți place, dar să o faci de dragul lui Dumnezeu. O astfel de jertfă personală ne înscrie pe drumul mântuirii.

Pilda aceasta se adresează deci și nouă, astăzi, pentru că pune cu acuitate o problemă serioasă pentru conștiința omenească: justificarea, explicarea propriei atitudini. Nu întâmplător statisticile instituțiilor de telefonie mobilă ne-au desemnat pe noi, românii, ca fiind un popor foarte vorbăreț. Vorbim foarte mult și ceea ce zicem sunt explicații menite să ne ascundă însă propria frământare, propria dramă, ascunzându-ne de fapt după deget. Fugim de noi înșine, asemănându-ne cu acei copilași care, speriați de umbra lor, alegă crezând că vor scăpa de urmăritor. Ne ascundem în spatele cuvintelor, dar lucrul acesta nu e bun, pentru că, din păcate, deschidem larg poarta spre nesinceritate cu noi înșine și cu semenii. Și iată efectul: fiecare suspectează pe celălalt, nu avem încredere în ce ni se spune. Cât din ceea auzim sau vedem mai credem?

Precum grâul între neghine, tot așa se află și adevărul, între multele neadevăruri care ni se înfățișează. Este nevoie de multă înțelepciune ca să afirmi adevărul și mai cu seamă înțelept este să știi să pui în lucrare adevărul în viața ta. Căci, la vreme de seară nimeni nu se duce să vadă pe întuneric un teren cumpărat, sau să încerce puterea de tracțiune a boilor achiziționați, ca să nu mai vorbim de cel care și-a luat soție. Și atunci, pe cine au mințit ei? - Pe cel care i-a invitat, sau pe ei înșiși, privându-se de o atât de importantă ofertă a comuniunii cu Însuși Dumnezeu?

Viața noastră, cu preocupările ei de fiecare zi, ne oferă adeseori prilejuri să răspundem invitației lui Dumnezeu, care ne așteaptă să „cinăm” împreună cu El, să ne împărtășim de Adevărul revelat în comuniune cu Hristos. Depinde însă de disponibilitatea noastră, căci spune Mântuitorul: „Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine.” (Ioan, 3,20).

Pr. Mihai Mărgineanu

Cum a slujit Sfântul Spiridon singur, fără popor, cu sfinții îngeri

A intrat odată acest bărbat duhovnicesc și arhieru al lui Dumnezeu [Spiridon], după obicei, în biserica lui Dumnezeu din orașul lui, ca să înalțe imnodia vecerniei Dumnezeului a toate, dar s-a întâmplat ca poporul lui Dumnezeu să nu vină la cântările vecerniei. Iar cei ce erau împreună cu el ziceau că nu este nevoie să se aprindă multe candelă, de vreme ce nu era nici popor în biserică, ci numai ei, și ziceau că este de ajuns numai o singură candelă pentru plecarea genunchilor. Iar acest părinte al nostru de Dumnezeu purtător și cu mintea luminată a poruncit să se aprindă mai degrabă și mai multe lumini decât de obicei la slujba slăvirii de seară a lui Dumnezeu. Căci zicea: „Mai cu seamă acum se cuvine să se arate și mai luminoasă prin strălucirea luminilor biserica lui Dumnezeu decât înainte”. Dar intrând după obicei în altar și stând înaintea Sfântului Jertfelnic, a rostit „Pace tuturor!”, și nefiind poporul care trebuia să răspundă dreptului „Și Duhului tău...”, s-a auzit adunare de mulțimi multe și nenumărate a zeci de mii de îngeri care îi răspundeau lui într-un glas și ziceau în auzul tuturor: „Și Duhului tău...”. Dar după ce diaconul a săvârșit ectenia cu multă frică, iarăși s-a auzit de către toți glasul mare al îngerilor și puterilor aceluia nenumărate care ziceau: „Doamne, miluiește!”. Iar toți cei care au auzit, uimiți de străina minune a strigătului, toți laolaltă au venit iute tremurând la Sfânta Biserică a lui Dumnezeu, spăimântându-se, ca să vadă ce era acest strigăt și de către cine era el înălțat la Dumnezeu. Era străină minune să-i vezi în cetate pe toți oamenii alergând, tineri și bătrâni, și toată vârsta, nu numai a bărbaților, ci și a femeilor, a tuturor celor care erau în putere și a bătrânilor sprijinindu-se în toiege.

Era un strigăt mare la năvălirea tuturor în biserică, ba încă mulți și dintre străini, și dintre cei ce erau la lucru la câmp au venit în cetate și în biserică, fiindcă răsunetul acela se auzea pretutindeni. Și chiar mai înainte de a intra în biserică, pe când erau încă pe afară și

alergau, s-a auzit glasul acela al sfințelor puteri ca venind de la o mare mulțime. Dar când au intrat în biserică, nu au văzut pe nimeni, afară numai de drept și de cei dim-preună cu el, săvârșind sfânta slujire a lui Dumnezeu. Dar cum toți erau uimiți și se minunau și alergau cu-prinși de multă frică, îi întrebau pe cei care erau împreună cu sfântul în biserică despre aceasta. Iar aceia răspundeau zicând că mulțime de sfinți îngeri s-au arătat rugându-se împreună cu dreptul pentru mai multe ceasuri. S-a împlinit atunci ceea ce s-a scris de fericitul David: Glas de veselie și mântuire în corțurile dreptilor[1], și iarăși: Voi trece în locul cortului minunat până la casa lui Dumnezeu în glas de veselie și mărturisire, în sunet de sărbătoare[2]. Căci se puteau vedea sfinții îngeri împreună cu arhierul lui Dumnezeu bucurându-se și veselindu-se pentru slavosloviea lui Dumnezeu. Auzind poporul acestea și minunându-se și neputând să nu creadă, fiindcă încă se mai auzea în chip nevăzut glasul sfinților îngeri, temându-se și tremurând, dar nu numai atât, ci și bucurându-se, după ce s-a terminat vecernia, s-a dus fiecare la casa lui, slăvind-L pe Dumnezeu pentru glasurile pe care le-au auzit înălțate de sfinții aceia îngeri și că au aflat de la cei ce erau împreună cu sfântul că li s-au arătat lor sfintele acele puteri liturghisind împreună cu ei, și slăveau pe Dumnezeu, și de atunci au învățat să nu mai disprețuiască slujba lui Dumnezeu cea săvârșită la timpul rânduit în Sfânta lui Biserică, ci cu toată râvna și frica lui Dumnezeu să vină la biserică Lui și să săvârșească slujba cuvenită creștinilor, fiecare în rânduiala lui. Dar nu numai poporul, ci și preoții care erau cu sfântul în biserică și slujitorii au fost stârniți la un dor și o frică mai mare de Dumnezeu, ca să răspundă mai cu râvnă și mai cu evlavie, cu bucurie și cu strădanie în biserica lui Dumnezeu la vremea rânduită slavoslovirii lui Dumnezeu.

(Sfântul Spiridon al Trimitundeii. Portret hagiografic bizantin (Colecția Viața în Hristos, seria Hagiographica 3), trad. din greacă Laura Enache, studii introductive de Pr. D. Bahrim și P. van den Ven, Editura Doxologia,

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com
Alte activități: Paul Sârbu, Mihail-Bogdan Trandafirescu

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 12 decembrie

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18.00 Vă invităm la vecernia hramului de la biserica din cartierul I.C. Brătianu

◆ Vineri, 17 decembrie

18:00 Slujba Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 18 decembrie

07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18.00 Slujba Vecerniei

„Fiind chipul lui Dumnezeu, omul râvnește după Dumnezeu și aleargă cu dor să se înalțe spre Acesta. Prin rugăciune și prin înălțarea de cântări, omul se umple de desfătare. Duhul lui se bucură și inima lui tresaltă.”

(Sfântul Nectarie de Eghina)

Maica Domnului Antifoníttria (Împotrivă glăsuitoria)

Este vorba de o frescă amplasată în pridvorul („mesonyktikó”) katholikon-ului. Denumirea a fost dată ca urmare a glasului ce s-a auzit din această icoană (gr. anti-fonó, a glăsui împotrivă). Potrivit tradiției, pe vremea când împărăteasa Plakídia, fiica lui Theodosie cel Mare, a vizitat Mănăstirea, îndreptându-se spre intrarea în katholikon, prin mica ușă din partea laterală a clădirii, auzi un glas venind dinspre icoană: „Oprește-te și nici un pas să nu mai faci! Cum ai îndrăznit, femeie fiind, să vii în acest loc?”. Cutremurată, împărăteasa ceru iertare Maicii Domnului și părăsi îndată Sfântul Munte. De altfel, în amintirea acestei minuni, Plakídia ridică, cu propriile sale cheltuieli, Paraclisul Sfântului Dimitrie, anexă a bisericii mari a Mănăstirii.